

[Finansministeren.]

almindelig adgang til at få fortoldninger taget op på ny, efter at varerne er fraført toldboden, vil jo bevirke et omfattende administrativt merarbejde. Det ville desuden også i mange tilfælde være umuligt at fastslå, om varerne er af samme beskaffenhed som de varer, der blev bedømt under selve toldbehandlingen.

Jeg mener derfor ikke, der er anledning til at søge den omhandlede lovbestemmelse ændret, idet jeg på ny understreger, at åbenbare fejltagelser — og hermed mener jeg altså fejltagelser, der er åbenbare for toldvæsenet — allerede nu kan berigtiges og naturligvis også vil blive det.

Asger Jensen: Jeg forstår ikke, at den højtærede finansministers fortolkning af loven kan være i overensstemmelse med den praksis, man har anvendt netop i dette tilfælde. Toldkammeret har over for mig udtalt, at der var ikke tvivl om, at det var en vare til 12½ pct., men den omstændighed, at pengene var indbetalt, gjorde, at man under ingen omstændigheder kunne rette det.

Jeg vil derfor bede den højtærede minister om at foranledige et nyt cirkulære udsendt, sådan at — som jeg har bedt om — åbenbare fejltagelser og urimeligheder kan rettes.

Det er rigtigt, som jeg før nævnte, og som også ministeren har sagt det, at der må være en vis fasthed i den måde, hvorpå den slags foregår, men på den anden side må man vist også erkende, at der på dette som på alle andre områder, hvor der er tale om menneskeværk, kan ske fejl; også funktionærer kan begå fejl, uden at det på nogen måde er tilsigtet. Det er efter min mening klart, at det er noget sådant, der foreligger i dette tilfælde, og derfor beder jeg den højtærede minister om at se specielt på denne sag og eventuelt berigtige den.

Finansministeren (Hans R. Knudsen): Jeg vil gerne understrege, at der i dette aktuelle tilfælde for det første ikke er begået nogen fejl af den pågældende toldtjenestemand; det er importøren selv, der har angivet den position, hvorunder han ønskede varen fortoldt. Det ville både i et tilfælde som dette og i adskillige andre tilfælde være helt ugørligt, at toldvæsenet skulle under-

søge, om opgivelsen af varens indhold var den helt rigtige. Der er man nødt til at stole på de oplysninger, som kommer fra kunderne, og jeg kan oplyse, at det er meget sjældent, der overhovedet er problemer i så henseende. Toldvæsenets afgørelser må bero på de oplysninger, som de toldpligtige afgiver, og det er meget sjældent, det sker, at disse oplysninger ikke er de rigtige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Møller* til finansministeren:

„Agter ministeren — og i bekræftende fald hvornår — at fremsætte det af hans forgænger over for folketinget bebudede forslag om revision af beskatningen for kooperative virksomheder?“

Poul Møller: For 2 år siden arbejdede vi her i folketinget med et forslag til revision af aktieselskabsbeskatningen, og det var naturligt, at man i den forbindelse undersøgte mulighederne for at afslutte det gamle stridsspørgsmål om kooperative virksomheders beskatning. Man arbejdede også med det i aktieselskabsudvalget, men man kunne ikke nå til enighed om den fremgangsmåde, man skulle vælge. Den daværende finansminister, den nuværende højtærede økonomiminister, lovede ved den lejlighed folketinget — og det blev nedfældet i udvalgets betænkning — at ministeren i næste folketingsår, altså i folketingsåret 1960-61, ville fremsætte forslag til revision af beskatningen af kooperative virksomheder. Dette tilsagn blev bekræftet i den åbningstale, som statsministeren holdt i oktober 1960: man ville i samlingen 1960-61 fremsætte et sådant lovforslag. Dette skete imidlertid ikke trods påkrav — om jeg så må sige — fra vor side; vi efterlyste flere gange over for finansministeren opfyldelsen af hans løfte og anmodede ham om at fremkomme med forslag. Da folketingsåret i fjor var ved at udløbe, meddelte den daværende finansminister, at det desværre ikke lod sig gøre at nå så langt, at man kunne fremsætte lovforslaget i det daværende folketingsår, men at man ville fremsætte et i det næste, altså det nuværende.

Da vi nåede frem til åbningstalen i oktober 1961, talte den højtærede statsminister